

Sygn. akt III Cz 205/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Teresa Kołeczko – Waclawik (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 marca 2014 r. w G.

sprawy z wniosku M. F.

z udziałem A. S.

o zmianę wyroku rozwodowego w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej wobec P. F.

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 maja 2013 r., sygn. akt III Nsm 336/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 205/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w sprawie z wniosku M. F. o zmianę zawartego w wyroku rozwodowym orzeczenia o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania w stosunku do małoletniego syna P. F., na podstawie art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 kro udzielił zabezpieczenia wniosku poprzez powierzenie pieczy nad dzieckiem do czasu prawomocnego zakończenia postępowania ojcu i ustalił miejsce pobytu dziecka u ojca.

Sąd ocenił, że wniosek zasługiwał na uwzględnienie, albowiem wnioskodawca wykazał istnienie przesłanek z art. 730(1) k.p.c. do udzielenia zabezpieczenia. Z twierdzeń wniosku wynikało bowiem, że matka dziecka, uczestniczka postępowania A. S., której Sąd w wyroku rozwodowym powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad synem, w listopadzie 2012r. wyjechała ze swym partnerem do Norwegii, nie poinformowała o tym wnioskodawcy, a pieczę nad P. powierzyła swoim rodzicom. Synowi również kazała ukrywać powyższe fakty przed ojcem. Wnioskodawca dowiedział się o zaistniałej sytuacji w lutym 2013r. po przeczytaniu w telefonie syna sms od uczestniczki, z którego wynikało, że zamierza wyjechać do matki w odwiedziny, a w rozmowie z synem dowiedział się, że uczestniczka zamierza zabrać syna do Norwegii na stałe. Od 1 kwietnia 2013r. małoletni P. mieszka z ojcem, który ma ustabilizowaną sytuację zawodową i gwarantuje synowi odpowiednie warunki rozwoju. W dniu 18 maja 2013r. wnioskodawca został poinformowany przez byłą żonę, że w dniu 1 czerwca 2013r. zamierza wyjechać z 13 letnim synem do Norwegii.

Uwzględniając powyższe uznał Sąd Rejonowy, że wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Wskazał, że małoletni P. ma 13 lat, potrafi samodzielnie ocenić, czy chce wyjechać z matką do Norwegii czy zostać z ojcem, a w związku z tym, rozpoznanie sprawy wymaga poczynienia ustaleń w tym zakresie. Wyjazd dziecka za granicę związany z radykalnymi zmianami w jego życiu, utrudniłby z pewnością prowadzenie postępowania, a ponieważ jego wynik nie jest przesądzony, brak zabezpieczenia utrudniłby lub w inny sposób uniemożliwił osiągnięcie celu postępowania. Dlatego mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, a przede wszystkim kierując się dobrem dziecka uwzględnił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

W zażaleniu uczestniczka postępowania zarzuciła, że powierzenie ojcu pieczy nad synem nie służy jego dobru. Wskazała, że wyjechała do Norwegii za pracą, a jej rodzice w tym czasie zapewnili synowi opiekę oraz odpowiednie warunki do życia i nauki. Podniosła, że małoletni P. był przygotowany na wyjazd do Norwegii, a wnioskodawcy nie informowała początkowo o planach wyjazdu w obawie, że wszystko zepsuje. W marcu 2013r. uzgodniła z wnioskodawcą, że syn do 30 maja 2013r. zostanie pod jego opieką, a potem wyjedzie z uczestniczką do Norwegii. Gdy przyjechała po syna, nie zastała nikogo w domu a wnioskodawca poinformował ją, że wyjechał z synem na weekend, a później uniemożliwił jej kontakt z dzieckiem. W rozmowie telefonicznej syn oznajmił, że chce zostać z ojcem i boi się spotkania z uczestniczką w obawie, że wywiezie go do Norwegii. W ocenie skarżącej syn jest manipulowany przez ojca, który w codziennym życiu zachowywał się często niefrasobliwie i nieodpowiedzialnie. Ułożenie stosunków z dzieckiem na tej zasadzie, że P. stał się „kumplem” dla ojca budzi jej obawy co do prawidłowego wykonywania pieczy nad dzieckiem.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez powierzenie jej pieczy nad synem i zapewnienie dziecku opieki psychologicznej na czas trwania postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie nie może odnieść skutku.

Zasadnie bowiem wskazuje sąd I instancji, że rozpoznanie wniosku o zmianę zawartego w wyroku rozwodowym orzeczenia o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania wymaga poczynienia przez Sąd niezbędnych ustaleń w tym zakresie. Obecność małoletniego w Polsce jest więc pożądana.

Dla małoletniego P. radykalna zmiana warunków życia związana z ewentualnym wyjazdem z matką do Norwegii wymaga rozważenia zarówno ze strony rodziców jak i Sądu. P. kończy w dniu 1 czerwca 2014 roku 14 lat i z pewnością sam musi wypowiedzieć się co do swych dalszych losów życiowych, przy czym musi to uczynić swobodnie, bez manipulowania nim przez kogokolwiek. Zbadane i wyjaśnione też być muszą obawy uczestniczki, co do prawidłowego sposobu sprawowania przez ojca pieczy nad synem.

Dlatego w ocenie sądu odwoławczego, do czasu zakończenia postępowania i wyjaśnienia sytuacji małoletniego, przy uwzględnieniu jego stanowiska w tej kwestii, zasadnym jest pozostawienie dziecka w Polsce pod opieką ojca.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Barbara Braziewicz